

Z obrad Prezydium KK

Posiedzenie z dn. 3.11.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 169/99

ws. znaku XX-lecia „Solidarności”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” po zapoznaniu się z projektem znaku graficznego autorstwa pani Krystyny Janiszewskiej przyjmuje go jako oficjalny znak graficzny obchodów XX-lecia „Solidarności”.

Decyzja Prezydium KK nr 170/99

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w związku ze skierowaniem do sejmu w dniu 18 października br. rządowego projektu ustawy *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych*, w którym zawarta jest regulacja dotycząca Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych uznaje opiniowanie projektu odrębnej ustawy o PFRON za bezprzedmiotowe.

Uwagi szczegółowe uzyskane w trakcie konsultacji w strukturach Związku przedstawimy w trakcie procesu legislacyjnego ustawy skierowanej do Sejmu.

Decyzja Prezydium KK nr 171/99

ws. zaliczki dla Fundacji Gospodarczej NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, ustosunkowując się pozytywnie do prośby Dyrektora Generalnego Fundacji Gospodarczej NSZZ „Solidarność” popartej przez Radę Fundacji, postanawia dokonać zaliczkowej wpłaty kwoty należnej Fundacji zgodnie z par. 4 umowy z 2 stycznia 1996 r. z tytułu organizacji szkoleń związkowych w pierwszych trzech miesiącach 2000 roku.

Przekazane przez Komisję Krajową środki mogą być uruchomione przez Fundację przed upływem tego roku jedynie na jej zobowiązania wobec ZUS.

Do podpisania umowy z Fundacją w powyższej sprawie Prezydium KK upoważnia Leszka Jankowskiego i Bogdana Olszewskiego.

Decyzja Prezydium KK nr 172/99

ws. upoważnienia SK Kolejarzy do sporu zbiorowego z zarządem PKP

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Sekcję Krajową Kolejarzy NSZZ „Solidarność” do prowadzenia sporu zbiorowego z zarządem PKP w trybie przewidzianym w ustawie o rozwiązywaniu sporów zbiorowych.

Decyzja Prezydium KK nr 173/99

ws. zmiany ustaw o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, ubezpieczeń społecznych i emeryturach i rentach z FUS

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje propozycje zmian zawartych w art. 1 i 3 projektu ustawy Ministra Pracy i Polityki Socjalnej *o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu*, ustawy *o systemie ubezpieczeń społecznych* oraz ustawy *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych*.

Prezydium KK wnosi o wycofanie projektu zmian ze względu na ich szkodliwe skutki społeczne.

Zmiany rozwiązań dotyczące możliwości podejmowania pracy na wcześniejszej emeryturze powinny być poprzedzone badaniami kosztów utrzymania rodzin emeryckich oraz uporządkowaniem dotychczasowego systemu emerytalno-rentowego, to jest likwidacją „starych portfeli”. Wnioskodawca nie przedstawia jednak rzetelnych danych o ilości pracujących emerytów w gospodarce narodowej.

Pomija również fakt, że polscy emeryci nie mają oszczędności, że emerytury, zasiłki i świadczenia przedemerytalne są niskie i nie wystarczają na opłacanie podstawowych kosztów utrzymania (żywności, mieszkania i leczenia). Według danych ZUS w grudniu 1998 r. tylko 7% emerytów i rencistów pobierało świadczenia wyższe niż przeciętne wynagrodzenie w IV kwartale 1998 r., natomiast 55% pobierało poniżej 50% przeciętnego wynagrodzenia (tj. poniżej minimum socjalnego).

Dla zdecydowanej więc liczby świadczeniobiorców, których dotknęłyby bezpośrednio konsekwencje proponowanych w projekcie ustawy zmian, „dorabianie” do emerytury, zasiłku lub świadczenia przedemerytalnego, nie jest – jak sugeruje uzasadnienie projektu – źródłem bogacenia się, ale życiową koniecznością, związaną z zapewnieniem sobie i rodzinie podstaw egzystencji. Trzeba pamiętać, że przejście na te świadczenia jest wymuszone okolicznościami (likwidacja zakładu, restrukturyzacja) i wiąże się z istotnym pogorszeniem warunków egzystencji osób z nich korzystających.

Wnioskodawca **nie przedstawia także żadnych gwarancji, że w wyniku zmiany ustawy wzrośnie zatrudnienie absolwentów**. Od trzech lat oferty pracy się zmniejszają, a zatrudnienie nie wzrasta (poza śladowym w sektorze prywatnym). Jesteśmy przekonani, że po wprowadzeniu zmian mało kto zrezygnuje z wcześniejszej emerytury czy z dodatkowej pracy, tylko będzie dorabiał pracując „na czarno”.

Związek nie może zaakceptować doraźnych rozwiązań, których głównym celem są oszczędności budżetowe.

Prezydium KK nr 174/99

ws. wykazu powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w związku z zakończeniem prac Zespołu Rządowo – Społecznego ws. rządowego wykazu powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym zwraca się do Ministra Pracy i Polityki Społecznej o przygotowanie projektu przedmiotowego rozporządzenia obejmującego 91 powiatów (wg załącznika).

Załącznik do decyzji Prezydium KK NSZZ „Solidarność” nr 174/99 ws. wykazu powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym

W toku prac Zespołu Rządowo – Społecznego ds. wykazu powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym NSZZ „Solidarność” prezentował konsekwentnie stanowisko, że nowy wykaz powiatów zagrożonych bezrobociem winien być jak najszerszy.

W rezultacie prac Zespołu strona rządowa przedstawiła listę 65 powiatów, w których stopa bezrobocia z marca 1997, 1998 i 1999 r. była wyższa lub równa 150% średniej krajowej, natomiast NSZZ „Solidarność” zwrócił się o rozszerzenie listy o 26 powiatów, w których stopa bezrobocia w 1999 r. przekroczyła 150% średniej krajowej, natomiast wielkości tej nie przekroczyła w latach ubiegłych. Stanowisko Związku uzyskało jednomyślnie poparcie pozostałych przedstawicieli strony społecznej w Zespole Rządowo – Społecznym.

Większość z tych 26 powiatów tworzy spójne geograficznie rynki pracy z 65 powiatami z listy rządowej. Powiaty te należą do:

- restrukturyzowanych starych okręgów przemysłowych (radomski, kutnowski, wałbrzyski, jaworski, ząbkowicki, świdnicki, oleśnicki, gorzowski, żarski);
- restrukturyzowanych obszarów wiejskich (koszaliński, słupski, tucholski, elbląski, kwidzyński);
- restrukturyzowanych obszarów tzw. ściany wschodniej (brzozowski, grajewski, iławski);
- miast tracących status wojewódzki (Koszalin, Słupsk, Wałbrzych, Elbląg i Radom, będący w najgorszej sytuacji we wszystkich wskaźnikach bezrobocia).

Oznacza to, że wsparcie dla nich winno znaleźć się w zadaniach rządu w zakresie wsparcia niwelowania różnic między regionami.

Rozszerzenie listy powiatów uznanych za zagrożone uzasadnia stały wzrost bezrobocia w roku bieżącym (szczególnie w grupach: kobiet, mieszkańców wsi, ludzi młodych, ludzi bez kwalifikacji, bezrobotnych długotrwale) oraz złe prognozy na dalsze lata. Sytuację na rynku pracy pogarszają słabsze tempo rozwoju gospodarczego Polski, mniejsza liczba ofert pracy, niska rentowność przedsiębiorstw, duże zwolnienia grupowe w wyniku restrukturyzacji przemysłu i reform ustrojowych kraju (co utrudniło znacząco sytuację w rejonach będących lokomotywami postępu ekonomicznego).

Szerszą listę uzasadnia również brak sześciu strategii rządowych, w tym szczególnie Narodowego Planu na Rzecz Zatrudnienia oraz polityki regionalnej i spójności kraju, jak również brak strategii rozwoju województw i powiatów. Ich brak uniemożliwia wykorzystanie środków z europejskich funduszy pomocowych.

Prezydium KK zauważa, że pierwsze pozytywne efekty po uzupełnieniu powyższych braków mogą wystąpić w okresie 2-3 lat (w fazie szczytowej presji demograficznej). W rezultacie poszerzenia listy powiaty te będą miały szansę na poważniejsze dofinansowanie. Jest oczywiste, że oprócz większych państwowych środków na infrastrukturę oraz na subsydiowane zatrudnienie w ramach aktywnych programów przeciwdziałania bezrobociu dojdą środki samorządów terytorialnych tych powiatów.

W rezultacie więcej bezrobotnych z regionów zagrożonych wysokim bezrobociem będzie objętych zarówno aktywnymi jak i pasywnymi środkami z Funduszu Pracy i budżetu państwa, zgodnie z priorytetem rządu i celami konstytucyjnymi państwa.

Powiaty zagrożone bezrobociem strukturalnym – propozycja

Województwo	Powiat
warmińsko – mazurskie -	piski
warmińsko-mazurskie -	olecko-gołdapski
warmińsko-mazurskie -	bartoszycki
zachodniopomorskie -	białogardzki
zachodniopomorskie -	świdwiński
warmińsko-mazurskie -	giżycki
zachodniopomorskie -	gryficki
zachodniopomorskie -	sławieński
zachodniopomorskie -	drawski
pomorskie -	człuchowski

Z obrad Komisji Krajowej

warmińsko-mazurskie -	kętrzyński
zachodniopomorskie -	szczecinecki
mazowieckie -	szydłowiecki
warmińsko-mazurskie -	ostródzki
warmińsko – mazurskie -	ełcki
pomorskie -	nowodworski
warmińsko-mazurskie -	braniewski
dolnośląskie -	lwówecki
pomorskie -	malborski
dolnośląskie -	kamiennogórski
zachodniopomorskie -	choszczeński
warmińsko-mazurskie -	lidzbarski
warmińsko-mazurskie -	działdowski
pomorskie -	bytowski
dolnośląskie -	złotoryjski
lubuskie -	krośnieński
warmińsko-mazurskie -	szczybieński
dolnośląskie -	dzierżoniowski
warmińsko-mazurskie -	mragowski
kujawsko-pomorskie -	nakielski
lubuskie -	nowosolski
dolnośląskie -	kłodzki
kujawsko-pomorskie -	grudziądzki
kujawsko-pomorskie -	m. Grudziądz
kujawsko-pomorskie -	wąbrzeski
dolnośląskie -	lubański
zachodniopomorskie -	pyrzycki
kujawsko-pomorskie -	rypiński
wielkopolskie -	złotowski
lubuskie -	zagański
świętokrzyskie -	starachowicki
warmiński-mazurskie -	nidzicki
dolnośląskie -	bolesławiecki
kujawsko-pomorskie -	żniński
zachodniopomorskie -	walecki
pomorskie -	łęborski
zachodniopomorskie -	stargadzki

Z obrad Komisji Krajowej

kujawsko-pomorskie -	aleksandrowski
kujawsko-pomorskie -	sępoleński
mazowieckie -	ostrołęcki
mazowieckie -	m. Ostrołęka
pomorskie -	tczewski
warmińsko-mazurskie -	nowomiejski
pomorskie -	chojnicki
lubuskie -	strzelecko-drezdeński
zachodniopomorskie -	myśliborski
łódzkie -	tomaszowski
świętokrzyski -	konecki
opolskie -	niski
zachodniopomorskie -	goleniowski
zachodniopomorskie -	kamieński
lubuskie -	sulęciński
podkarpackie -	bieszczadzki
kujawsko-pomorskie -	innowrocławski
kujawsko-pomorskie -	radziejowski
zachodniopomorskie -	m. Koszalin
zachodniopomorskie -	koszaliński
dolnośląskie -	jaworski
mazowieckie -	m. Radom
mazowieckie -	radomski
podlaskie -	grajewski
łódzkie -	kutnowski
warmińsko-mazurskie -	iławski
śląskie -	m.Żory
pomorskie -	m. Słupsk
pomorskie -	słupski
lubuskie -	żarski
dolnośląskie -	górowski
podkarpackie -	brzozowski
kujawsko-pomorskie -	tucholski
opolskie -	namysłowski
dolnośląskie -	świdnicki
opolskie -	brzeski
pomorskie -	kwidzyński

dolnośląskie -	oleśnicki
dolnośląskie -	m. Wałbrzych
dolnośląskie -	wałbrzyski
warmińsko-mazurskie -	m. Elbląg
warmińsko- mazurskie -	elbląski
dolnośląskie -	ząbkowicki
kujawsko-pomorskie -	świecki

Decyzja Prezydium KK nr 175/99

ws. wzmocnienia roli Funduszu Pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” uważa, w sytuacji wzrostu bezrobocia i presji demograficznej na rynku pracy, że Fundusz Pracy winien:

- otrzymać w roku bieżącym należną ustawowo całą kwotę dotacji z Ministerstwa Finansów oraz w roku 2000 zwrot kwoty pożyczki z Agencji Rozwoju Przemysłu
- posiadać środki w latach 2000-2006 na przeciwdziałanie bezrobociu i osłonę bezrobotnych w wielkości 3% PKB. Co najmniej 30% tych środków winno być przeznaczone na aktywne formy zatrudnieniowe i przekwalifikowanie zawodowe.

Te środki będą konieczne zarówno na zwiększenie aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu jak i na zapewnienie funduszy na zasiłki i świadczenia przedemerytalne oraz na odprawy dla pracowników z restrukturyzowanych branż (górnictwo, hutnictwo, przemysł zbrojeniowy, służba zdrowia, kolejarze, nauczyciele i urzędnicy).

Prezydium KK uważa ponadto, że w Związku z tym należy:

1. rozważyć możliwość zwiększenia składki pracodawców z 2,45% na 2,60 podstawy wymiaru składki.
2. utrzymać system urzędów pracy jako administrację specjalną w kompetencji Ministra Pracy i Polityki Społecznej w celu efektywniejszego wykorzystania środków Funduszu Pracy oraz środków z europejskich instytucji pomocowych;
3. druk poselski nr 1279 wprowadzić na szybką ścieżkę legislacyjną;
4. niezwłocznie wprowadzić system obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia z przekształceniem Funduszu Pracy w Fundusz Inwestycyjny Pracy (w celu tworzenia nowych miejsc pracy) zarządzany wspólnie przez przedstawicieli reprezentatywnych organizacji pracodawców i pracowników.

Decyzja Prezydium KK nr 176/99

ws. pytania prawnego do SN

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234, z późn. zm.) postanawia skierować do Sądu Najwyższego następujące pytanie:

Czy inspektorzy sanitarni są pracownikami urzędów terenowych organów rządowej administracji specjalnej i jednostek organizacyjnych wchodzących w skład rządowej administracji ogólnej, wykonujących zadania i kompetencje, które z dniem 1 stycznia 1999 r. stają się zadaniami i kompetencjami służb, inspekcji i straży działających pod zwierzchnictwem wojewody lub starosty albo urzędów wojewódzkich, marszałkowskich lub starostw powiatowych, o których mowa w art. 54 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz.

872 z późn. zm.) czy też ma do nich zastosowanie art. 55 ust. 1 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną?

Decyzja Prezydium KK nr 177/99

ws. wejścia w spór z RM dotyczący pakietu socjalnego dla pracowników „Polar” S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na podstawie postanowienia czwartego ust. 4 Porozumienia Rady Ministrów i Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w sprawie reguł postępowania przy rozwiązywaniu sporów między administracją państwową i Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność” z 29 maja 1992 r. postanawia wejść w spór z Radą Ministrów w sprawie pakietu socjalnego dla pracowników „Polar” S.A. we Wrocławiu.

Prezydium KK do prowadzenia sporu upoważnia zespół w składzie:

- Małgorzata Calińska
- Urszula Mika
- Henryk Duda
- Bogdan Kowal
- Zbigniew Trawiński
- Mirosław Kasza
- Zbigniew Jackiewicz

KOMUNIKAT

3 listopada 1999 roku w Gdańsku odbyło się posiedzenie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Prezydium KK omówiło projekt programu przyszłorocznych obchodów XX-lecia „Solidarności” i zaakceptowało ich logo autorstwa Krystyny Janiszewskiej.

W związku z zakończeniem prac Zespołu Rządowo-Społecznego w sprawie rządowego wykazu powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym prezydium zwróciło się do Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej o przygotowanie szerszej listy powiatów od propozycji rządowej. Ponadto wobec wzrostu poziomu bezrobocia prezydium zwróciło uwagę posłom AWS na konieczność wzmocnienia Funduszu Pracy, m.in. przez zwiększenie środków funduszu do wielkości 3 proc. PKB, przy czym 30 proc. środków funduszu powinno być przeznaczone na aktywne formy zatrudnieniowe i przekwalifikowanie zawodowe.

Prezydium negatywnie zaopiniowało projekt zmiany ustaw o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i zaapelowało o wycofanie projektu jako szkodliwego społecznie. Ograniczenie możliwości dodatkowego zarabiania na wcześniejszej emeryturze może bowiem skutkować nie wzrostem zatrudnienia absolwentów, a wzrostem zatrudnienia na czarno. W związku ze skierowaniem do Sejmu rządowego projektu zmiany ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w którym zawarte są przepisy dotyczące Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, prezydium postanowiło nie opiniować odrębnego projektu ustawy o PFRON, przygotowanego przez MPiPS. Prezydium KK wystąpi do Sądu Najwyższego z wnioskiem o odpowiedź na pytanie prawne w sprawie przepisów dotyczących inspektorów sanitarnych.

Prezydium KK podjęło decyzję o wejściu w spór z rządem RP (na podstawie porozumienia z 1992 roku) w sprawie treści pakietu socjalnego dla pracowników spółki Polar S.A. Upoważniono również Sekcję Krajową Kolejarzy NSZZ „Solidarność” do prowadzenia sporu zbiorowego z zarządem PKP. „Solidarność” kolejarzy domaga się między innymi wycofania jednostronnej decyzji władz PKP o wypowiedzeniu Paktu Gwarancji Pracowniczych.

Omawiano projekt porządku obrad Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, które odbędą się 9-10 listopada w Gdańsku oraz sprawy związane z przygotowaniem do XI Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”, który odbędzie się 10-11 grudnia we Władysławowie.

- *Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK*

Posiedzenie z dn. 8.11.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 178/99

ws. Zurich – Solidarni Polska Sp. z o.o.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Janusza Śniadka – Zastępcę Przewodniczącego KK i Leszka Jankowskiego – Skarbnika KK do podpisania w imieniu NSZZ „Solidarność” uchwały Wspólników Spółki z o.o. – Zurich Solidarni Polska bez zwoływania Zgromadzenia Wspólników, która podniesie kapitał zakładowy o 1.500.000,00 (jeden milion pięćset tysięcy) złotych do wielkości całkowitej 126.510.000,00 (sto dwadzieścia sześć milionów pięćset dziesięć tysięcy) złotych, z tym że kwota, o którą zostaje podniesiony kapitał zakładowy Spółki, zostaje wniesiona w gotówce przez Zurich Versicherungs Gesellschaft i zwiększy tym samym wysokość jego udziału o tę kwotę.

Stanowisko Prezydium KK nr 179/99

ws. III Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu

NSZZ „Solidarność” ponownie wzywa Rząd RP do przyjęcia stanowiska na III Konferencję Ministerialną Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Seattle popierającego rozpoczęcie negocjacji w sprawie podstawowych standardów pracy. Jesteśmy przekonani, że międzynarodowa społeczność powinna stworzyć skuteczny sposób wymuszenia poszanowania standardów Międzynarodowej Organizacji Pracy przez wszystkie strony. Oznacza to, że Konferencja WTO powinna powołać grupę negocjacyjną dot. stosunków między handlem i uznanymi na świecie podstawowymi standardami pracy.

Dotychczasowe stanowisko Rządu oddzielenia problematyki standardów pracy od zagadnień międzynarodowej wymiany gospodarczej w zakresie WTO stawia pod znakiem zapytania jego determinację w działaniach na rzecz przestrzegania praw człowieka, praw pracowniczych i praw związkowych na całym świecie a także budzi wątpliwości co do prawidłowości jego analizy ekonomicznej w tej kwestii. Jest bowiem jasne, że krajowy producent znajduje się na straconej pozycji w nieuczciwej konkurencji stosowanej przez kraje wykorzystujące pracę niewolniczą, pracę dzieci, czy obniżające koszty robocizny poprzez łamanie podstawowych standardów pracy.

Dlatego też zwracamy się do Rządu, aby w interesie naszego kraju i pracowników na całym świecie zmienił swe stanowisko i poparł przystąpienie do negocjacji w sprawie standardów pracy w ramach WTO.

Decyzja Prezydium KK nr 180/99

ws. rejestracji MKK przy Inspekcji Handlowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 502/95 rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność przy Inspekcji Handlowej z siedzibą w Szczecinie.

MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „35”.

Decyzja Prezydium KK nr 181/99

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS zmieniającej ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy Ministra Pracy i Polityki Socjalnej o *zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i niektórych innych ustaw*.

Negatywnie opiniujemy propozycję podniesienia stopy procentowej składki na ubezpieczenia chorobowe z 2,45% do 2,65% uzasadnioną wydłużeniem okresu urlopu macierzyńskiego, a tym samym wydłużeniem okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego finansowanego z funduszu chorobowego. Opiniowany projekt ustawy nie zawiera bowiem w uzasadnieniu informacji o:

- globalnej kwocie uzyskanej poprzez zwiększenie składki,
- ostatecznie przyjętym harmonogramie wprowadzania wydłużonych urlopów macierzyńskich,
- źródle finansowania wydłużonych urlopów macierzyńskich - czy z budżetu (z kwot przeznaczonych na wprowadzenie podatku prorodzinnego), czy przez podniesienie składki płaconej przez pracowników na ubezpieczenia chorobowe, czy w sposób mieszany,
- rozliczeniu funduszu na ubezpieczenia chorobowe w 1999 r., z uwzględnieniem skutków zaostrzonej kontroli zwolnień lekarskich.

Propozycja zmiany brzmienia art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy stanowi zaostrzenie warunków opłacania składek i nie uwzględnia zdarzających się przypadków, że niezapłacenie składki lub jej wpłacenie z opóźnieniem wynika z powodów nie zawinionych przez osobę – ubezpieczonego zobowiązanego do zapłaty składki. W związku z tym proponowany zapis jest dla nas nie do przyjęcia.

Nie wyrażamy zgody na wykreślenie wyrazów „pochodzące ze składki ubezpieczonego” w art. 22 ust. 3, ponieważ utrudni to ubezpieczonym kontrolę realizacji obowiązku składkowego przez pracodawcę oraz skomplikuje kwalifikację prawa ubezpieczonego do środków zgromadzonych na koncie w otwartym funduszu emerytalnym.

KOMUNIKAT8 listopada 1999 roku w Gdańsku odbyło się posiedzenie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Prezydium omówiło projekt porządku obrad Komisji Krajowej, które odbędą się 9-10.11.1999 r. w Gdańsku. Przewiduje się między innymi: omówienie stanu przygotowań do XI Krajowego Zjazdu Delegatów (10-11.12.1999 r. we Władysławowie) i ustalenie terminu następnego, XII KZD, przyjęcie stanowiska w sprawie Telewizji Polskiej S.A. oraz spotkania z: wicepremierem Longinem Komołowskim, ministrami Skarbu i Zdrowia oraz z Głównym Inspektorem Pracy.

Prezydium KK wezwało rząd RP do przyjęcia stanowiska na III Konferencję Ministerialną Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Seattle, które poprzez rozpoczęcie negocjacji w sprawie podstawowych standardów pracy w ramach WTO. Zdaniem

„Solidarności” społeczność międzynarodowa powinna stworzyć skuteczny i możliwy do wprowadzenia sposób wymuszania poszanowania standardów Międzynarodowej Organizacji Pracy przez wszystkie strony.

Zarejestrowano Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” przy Inspekcji Handlowej z siedzibą w Szczecinie. Znajduje się ona w Rejestrze Krajowym MKK pod nr 35.

- *Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK*

Posiedzenie z dnia 23.11.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 182/99

ws. Fundacji Centrum Solidarności

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, działając w imieniu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, na mocy uchwały Komisji Krajowej nr 663/99 wyraża zgodę na przystąpienie w charakterze fundatora – założyciela do Fundacji Centrum Solidarności, akceptując przedstawiony Statut Fundacji.

Jednocześnie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” deleguje do składu Rady Fundacji Mariana Krzaklewskiego jako przedstawiciela Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Ponadto Prezydium KK przeznacza kwotę 100.000 (sto tysięcy) złotych na fundusz założycielski wyżej wymienionej Fundacji.

Decyzja Prezydium KK nr 183/99

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM ws. wykazu powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” akceptuje treść projektu rozporządzenia Rady Ministrów ws. *określenia wykazu powiatów, a w nich gmin, zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym* przekazanego Związkowi pismem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 listopada 1999 r.

Równocześnie Prezydium KK zwraca uwagę na konieczność zwiększenia dotacji do Funduszu Pracy, m.in. na wciąż zwiększające się świadczenia i zasiłki przedemerytalne oraz stypendia dla bezrobotnych absolwentów i dopłaty do dojazdów, związane z wprowadzeniem nowego wykazu powiatów uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

Decyzja Prezydium KK nr 184/99

ws. upoważnienia Sekcji Krajowej Pracowników Cywilnych MON do podpisania protokołu dodatkowego do puzp

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Mirosława Kamieńskiego, przewodniczącego Sekcji Krajowej Pracowników Cywilnych MON do podpisania protokołu dodatkowego nr 3 do zawartego Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników wojskowych jednostek organizacyjnych sfery budżetowej.

Decyzja Prezydium KK nr 185/99

ws. opinii o projekcie ustawy budżetowej na rok 2000

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stwierdza, że ze względu na zmianę sytuacji makroekonomicznej Polski, odbiegającej znacznie od przyjętych założeń budżetowych (zmiana stóp procentowych, prawdopodobny wzrost inflacji oraz konsekwencje uchwalonych ustaw podatkowych), traktuje poniższą opinię jako wstępną ocenę projektu ustawy budżetowej na rok 2000 z września 1999 r. Oczekuje także przedstawienia ostatecznej wersji projektu zawierającego niezbędne korekty. Powinna ona przede wszystkim uwzględnić uaktualnienie nominalnego wzrostu wydatków na emerytury, renty i wynagrodzenia pracowników sfery budżetowej, aby zagwarantować ich realny wzrost.

Prezydium KK zdecydowanie sprzeciwia się umieszczeniu w uzasadnieniu projektu stwierżeń o planowanej deregulacji rynku pracy (np. decentralizacji negocjacji płac, ograniczeniu roli płacy minimalnej), gdyż są one sprzeczne z międzynarodowymi zobowiązaniami Polski (MOP, Europejska Karta Społeczna) oraz z deklaracją chęci wejścia do Unii Europejskiej. Propozycje te są ostro krytykowane przez pracowników, a przecież zgodnie z zapowiedziami Prezesa Rady Ministrów i planem pracy rządu na lata 2000 – 2001 mają być wynikiem dialogu społecznego między partnerami społecznymi.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” uważa, że projekt ustawy budżetowej na rok 2000 z września 1999 roku jest bardzo trudny do oceny z punktu widzenia wydatków na dziedzinę szczególnie istotną dla pracowników najemnych i ich rodzin. Nie jest bowiem możliwe porównanie poziomu tych wydatków w roku 2000 do lat poprzednich. Wynika to z faktu, że sposób prezentacji wydatków w 1999 r. był nieporównywalny do tego z 1998 r. ze względu na decentralizację finansów publicznych (przekazanie ich części do nowo utworzonych szczebli samorządu terytorialnego) czy też nowy sposób finansowania niektórych dziedzin (np. finansowanie służby zdrowia poprzez kasy chorych, które nie są opisane ustawą budżetową). Z kolei znaczna część wydatków planowanych na 2000 r. nie jest porównywalna do 1999 r., ze względu na ich jednorazowy charakter wynikający z wprowadzania od tego roku reform systemowych (np. wysoka dotacja dla kas chorych na początku reformy) oraz przesunięcia od 2000 r. niektórych zadań pomiędzy resortami.

Należy również podkreślić, że nie dołożono starań, aby poprawić czytelność i porównywalność ustawy budżetowej. Szczególnie brakuje przejrzystości w finansach publicznych – wzrasta zadłużenie ZUS i kas chorych, które, jak wskazuje doświadczenie roku bieżącego, wymaga jednak interwencji budżetu państwa, co nie jest uwidocznione w budżecie. Niektóre części mają charakter analityczny, podczas gdy inne, dotyczące ważnych problemów, ograniczone są do sformułowań postulatycznych, niepopartych żadnym uzasadnieniem ani próbą prognozy w czasie (np. w „Kierunkach prywatyzacji...” nie opisano przychodów i kosztów poszczególnych rodzajów prywatyzacji podając jedynie ogólną pozycję wpływów całościowych). Niezbyt fortunnym rozwiązaniem jest zapowiedź wielu istotnych zmian, a nawet reform bez wskazania ścieżki i kalendarza legislacyjnego. Np. pożyteczne rozwiązania dotyczące małych i średnich przedsiębiorstw nie są udokumentowane inicjatywami legislacyjnymi.

W sposób bardzo ogólny nawiązuje się do przyjętych lub diskutowanych założeń reform ustrojowych i sektorowych, np. hutnictwa, górnictwa czy kolei. Nie wiadomo, o ile przewiduje się zmniejszenie zatrudnienia w roku 2000 w hutnictwie (podana skala redukcji 40 tys. osób dotyczy okresu 1998 - 2005), PKP i przemyśle obronnym. Błędem jest nie zaplanowanie środków budżetowych na restrukturyzację zatrudnienia na kolei. Również deklarowana ciągle ze strony rządu poprawa warunków życia i pracy na wsi nie znajduje odzwierciedlenia w budżecie.

W związku z prawdopodobnym wejściem w życie reformy podatkowej wątpliwości budzi zwiększanie podatków pośrednich, w szczególności podniesienie akcyzy na paliwa, napoje alkoholowe, wina i piwa, tytoń, które spowodują wzrost cen na te towary. Prezydium

Komisji Krajowej z niepokojem przyjmuje wprowadzenie podatku VAT na usługi komunalne oraz na nieprzetworzone produkty rolne, co spowoduje wzrost cen żywności. Duży wzrost uwolnionych cen energii i biletów kolejowych, a także usług i żywności, które stanowią główną pozycję wydatków większości rodzin pracowniczych, zwłaszcza bezrobotnych, nie zostanie zrekompensowany wzrostem płac lub świadczeń z pomocy społecznej. Poza tym w budżecie przewiduje się duży wzrost cen leków, co w powiązaniu z kłopotami we wdrażaniu reformy służby zdrowia może spowodować spore napięcia społeczne.

Założenia makroekonomiczne

W 2000 roku rząd przewiduje obniżenie inflacji do poziomu 5,7% średniorocznie. Zdaniem Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” osiągnięcie takiego poziomu inflacji w przyszłym roku wydaje się niemożliwe. Do takiego stwierdzenia skłania obecna sytuacja gospodarcza kraju: w drugim półroczu 1999 r. nastąpił gwałtowny wzrost inflacji, co spowoduje niedotrzymanie przyjętych założeń. Prezydium Komisji Krajowej uważa, że prawdopodobna wyższa przyszłoroczna inflacja (od przyjętej w ustawie) wymaga korekty wydatków, tak aby realny wzrost osiągnął założoną wysokość. Po raz kolejny zakłada się wysoki procent ściągłości składek i podatków, choć w opinii wielu ekspertów to jest niemożliwe do wykonania, a co za tym idzie - sytuacja finansowa ZUS i kas chorych w 2000 r. będzie się pogarszać, tym bardziej, że trzeba będzie pokryć niedobory z roku bieżącego. Zdaniem Prezydium KK planowane środki na FUS mogą okazać się niewystarczające.

Wzrost produktu krajowego brutto wg założeń rządowych ma wynieść 5,2%. Zdaniem Prezydium Komisji Krajowej, pomimo spadku wzrostu PKB w I półroczu 1999 r. to oszacowanie jest realne do wykonania, jednak muszą się utrzymać korzystne tendencje dynamiki wzrostu produkcji sprzedanej przemysłu, korzystna sytuacja gospodarcza w Europie i na świecie, równowaga makroekonomiczna oraz optymizm konsumentów i inwestorów.

Najpoważniejszym zagrożeniem stabilizacji makroekonomicznej obok wzrastającego w szybkim tempie bezrobocia jest deficyt bilansu płatniczego. Istnieje poważne zagrożenie przekroczenia jego zakładanej wielkości (co można było zaobserwować już pod koniec tego roku) m. in. ze względu na: większy od przewidywanego wpływ kryzysu w Rosji na naszą gospodarkę, osłabienie koniunktury u głównego partnera handlowego, jakim są Niemcy, brak instrumentów pozwalających zwiększyć eksport, a co za tym idzie, poprawić bilans handlowy, a także dalszy spadek zaufania inwestorów zagranicznych do naszej gospodarki zapoczątkowanego pod koniec 1999 roku.

Podsumowując powyższe, Prezydium Komisji Krajowej wyraża obawę co do dotrzymania założonych w budżecie wskaźników makroekonomicznych.

Dochody i wydatki

Rząd przewiduje, że dochody budżetu państwa w 2000 roku wyniosą 141.440,6 mln zł, co oznacza wzrost realnie o 5,8 %. Wydaje się jednak, że poprzeczka ustawiona została bardzo wysoko i po stronie dochodów mogą wystąpić trudności z wykonaniem planów. Potwierdzeniem tego może być wykonanie budżetu za 1999 r. Dochody państwa spadły bowiem w porównaniu z ustawą o 2,2%, m.in. z powodu niższych niż prognozowano dochodów podatkowych. Trzeba też zaznaczyć, że realizację wzrostu dochodów oparto głównie na podwyższeniu stawek podatków pośrednich, szczególnie podatku akcyzowego. Na 2000 rok założono następujące stawki podatku akcyzowego:

- na wyroby spirytusowe średniorocznie o 5,7%;

- na wyroby tytoniowe średniorocznie o 28 %;
- na paliwa silnikowe średniorocznie o 16%;
- na piwo i wino średniorocznie o 8,7 %;

- na samochody o poj. skokowej silnika do 2000 cm³ o 4 pkt tj. z 2% do 6%;
- na pozostałe samochody z 10% do 15%.

W projekcie ustawy budżetowej na 2000 rok wydatki zaplanowano w wysokości 154.140,6 mln zł. Najwięcej rosną tzw. transfery socjalne (realnie o 10,3%) i wydatki na finansowanie organów władzy, kontroli i sądownictwa (realnie o 15,5%). Po stronie tzw. wydatków socjalnych najpoważniejsza pozycja to zwiększona dotacja na ZUS oraz rosnące wypłaty emerytur „mundurowych” i „sędziowskich”. W 14 mld dotacji na FUS aż 8,3 mld zł przeznaczone jest na zrekompensowanie ubytku składek przekazywanych do otwartych funduszy emerytalnych. Jednak wysokość dotacji nie będzie wystarczająca ani na uzupełnienie ubytku składki, ani na bieżące wypłaty emerytur i rent.

W 2000 roku wydatki naczelných organów władzy i kontroli (Sejmu, Senatu i Prezydenta, NIK, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Państwowej Inspekcji Pracy) wzrastają realnie o 15%. Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z ubolewaniem stwierdza, że kiedy z takim wysiłkiem rząd próbuje kontynuować systemowe reformy i każdy „grosz” jest potrzebny, organy władzy - które swoje wydatki planują same, bez ingerencji rządu - hojną ręką wydają dla siebie publiczne pieniądze.

Komisja Krajowa pozytywnie ocenia wzrost wydatków na bezpieczeństwo publiczne (2%), obronę narodową (4,0%), wymiar sprawiedliwości (2,6%), badania naukowe (2,9%), szkolnictwo wyższe (3,3%).

Polityka rynku pracy

W roku 1999 wzrosła i wciąż wzrasta stopa bezrobocia (12,1% - stan na 30.09.99), ze wszystkimi wieloletnimi negatywnymi zjawiskami, jak: duże zróżnicowanie przestrzenne bezrobocia, długotrwałość, ogromna ilość bezrobotnych kobiet, młodzieży, ludności wiejskiej, wciąż rosnące zwolnienia grupowe w wyniku restrukturyzacji kluczowych branż polskiego przemysłu, niskie kwalifikacje zawodowe i mała mobilność bezrobotnych.

W roku 2000 prognozuje się wejście na rynek pracy roczników wyżu demograficznego, co dodatkowo spowoduje wzrost ilości bezrobotnych. Głównym elementem stanowiącym o ilości tworzonych nowych miejsc pracy będą koszty zatrudnienia, które utrzymują się nadal na bardzo wysokim poziomie. Nie będziemy mogli w pełni skorzystać w 2000 roku ze środków pomocowych europejskich instytucji ze względu na trwające od dwóch lat spory kompetencyjne (destabilizacja systemu urzędów pracy, osłabianie znaczenia Funduszu Pracy). Niepokojący jest także brak jednoznacznego i stanowczego programu finansowego i promocyjnego wspierania sektora małych i średnich przedsiębiorstw.

Przedstawione wyżej przesłanki budzą obawę Prezydium Komisji Krajowej co do możliwości obniżenia wskaźnika wzrostu bezrobocia, który rząd pragnie zrealizować praktycznie tylko poprzez obniżenie podatków od osób fizycznych i prawnych. Przy coraz większych zagrożeniach na rynku pracy brak jest aktywnej polityki tworzenia nowych miejsc pracy. Konieczne jest generowanie miejsc pracy m. in. poprzez inwestycje infrastrukturalne finansowane z funduszy publicznych oraz restrukturyzację ukierunkowaną na tworzenie miejsc pracy (w efekcie np. dywersyfikacji produkcji).

W sytuacji niskiego wzrostu gospodarczego, braku ustawy o obowiązkowym systemie ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia, wobec corocznego obcinania dotacji do Funduszu Pracy stwierdzić należy, że Fundusz Pracy tak w roku 2000, jak i corocznie do 2010 winien mieć środki wielkości 3% PKB, a co najmniej 30% tych środków winno być przeznaczone na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu. Ponieważ nie utworzono Funduszu Inwestycyjnego Pracy, oprócz słusznego dokapitalizowania Agencji Rozwoju Przemysłu należy znacząco wzmocnić dotację budżetu państwa do Funduszu Pracy, choćby w drodze podniesienia składki z 2,45% do 2,60% podstawy naliczenia - na rosnące wypłaty świadczeń

i zasiłków przedemerytalnych oraz na odprawy dla górników, hutników, kolejarzy, pracowników przemysłu zbrojeniowego, służby zdrowia i nauczycieli.

Zdaniem Prezydium Komisji Krajowej należy przywrócić właściwą rangę Funduszowi Pracy i systemowi Urzędów Pracy. Wobec wzrostu bezrobocia coraz większego znaczenia nabiera zarządzanie rynkiem pracy przez szkolonych profesjonalistów. Należy też podnieść wysokość zasiłku dla bezrobotnych zgodnie z konwencją MOP nr 168, gdyż obecnie zasiłek ten spadł poniżej 30% przeciętnej płacy pracowniczej. „Solidarność” postuluje również podwyższenie składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, gdyż jej planowana wysokość (0,08% podstawy wymiaru) na 2000 rok może być niewystarczająca.

Pomoc społeczna

W projekcie budżetu na 2000 rok środki na realizację zadań pomocy społecznej są rozdzielone na budżet centralny i budżety województw, co wskutek reformy terytorialnej znacznie utrudnia porównywalność danych. Prezydium KK negatywnie ocenia poziom realnego wzrostu środków na te cele – ok.1,1% wobec stale pogarszającej się sytuacji na rynku pracy.

Podwyższenie puli środków przeznaczonych na wypłatę zasiłków z pomocy społecznej o 0,5% w porównaniu do 1999 roku przy tegorocznym deficycie rządu 500 mln zł oraz błędnie planowanej inflacji w 2000 na poziomie 5,7% średniorocznie pozwala stwierdzić, iż środki na ten cel będą w przyszłym roku zdecydowanie zbyt niskie. Należy w tym miejscu podkreślić, że z tych środków korzystają osoby długotrwale bezrobotne, nie pobierające zasiłków z Urzędów Pracy, dla których w przeważającej większości jest to jedyne źródło dochodu.

Negatywnie oceniamy spadek wielkości dotacji (o 4,9% w porównaniu z 1999) przeznaczonej na usługi opiekuńcze dla osób z zaburzeniami psychicznymi świadczone w ich domach. Spowoduje to radykalną obniżkę jakości oraz zakresu tych usług, które już obecnie pozostawiają wiele do życzenia.

Nauka

Wydatki na oświatę i wychowanie realizowane będą w 2000 r. w ramach budżetów dziewięciu dysponentów oraz w formie subwencji oświatowej dla jednostek samorządu terytorialnego. Zaplanowane wydatki są realnie wyższe o 2,8% od przewidywanego wykonania roku 1999. W projekcie budżetu na 2000 r. zaplanowano realny przyrost wydatków ogółem na naukę o 5,2%, w tym szczególnie znaczący przyrost nastąpi w zakresie wydatków majątkowych - o 36,6%. W 2000 r. w znaczącym stopniu wzrosną wydatki na działalność statutową jednostek oraz badania własne szkół wyższych. W wydatkach tych zawarte są środki na podwyżki wynagrodzeń pracowników jednostek naukowych i badawczo-rozwojowych.

Wszystkie pozostałe wydatki będą realnie niższe od wydatków roku 1999. Szczególnie znaczące jest zmniejszenie wydatków na projekty badawcze (o 9,65% realnie) i działalność ogólnotechniczną (o 9,8% realnie). Wobec wysokiego stopnia zużycia aparatury badawczej (ponad 70%), braku warunków do podejmowania długofalowych, ambitnych zadań naukowych oraz niewystarczających środków na restrukturyzację placówek badawczo-rozwojowych, w tej części projekt budżetu państwa jest projektem przetrwania.

Pomimo, że utrzymano relację wydatków na naukę do PKB na poziomie przewidywanego wykonania roku 1999 - 0,45% (nieznacznie natomiast zmienia się udział wydatków na naukę w wydatkach ogółem budżetu państwa - zwiększy się z 1,97% w 1999 do 1,98% w 2000 r.), wydaje się, że w państwie, które ma aspiracje do wejścia do wspólnoty europejskiej, wydatki na badania i naukę trzeba uznać za niewystarczające.

Szkolnictwo wyższe

Wydatki na szkolnictwo wyższe w 2000 r. mają być realnie wyższe o 3,3% od przewidywanego wykonania w 1999 r., przy czym podobnie jak w przypadku wydatków na naukę - zakłada się wyższy przyrost wydatków majątkowych (realnie o 8,2%) niż bieżących (realnie o 2,9%). Z analizy przedmiotowej planowanych wydatków wynika, iż podstawowa grupa wydatków tj. wydatki na działalność dydaktyczną wzrosną o około 2,8% realnie, na pomoc materialną dla studentów - wzrosną realnie o 4,6%. Dotacja dla Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich będzie o około 0,9% realnie wyższa. Prezydium KK zwraca przy tym uwagę, że planuje się wzrost liczby studentów studiów dziennych o około 7,2%. Projektowane na rok 2000 środki na wynagrodzenia przewidują wzrost realnie o 1%.

Zdaniem Prezydium Komisji Krajowej przyjęcie finansowania szkolnictwa wyższego w wymiarze 0,82% PKB oraz nauki 0,45% prowadzi do degradacji tych dziedzin. Polityce ograniczania roli państwa w zarządzaniu gospodarką powinna równolegle towarzyszyć tendencja do zwiększania roli państwa w utrzymywaniu instytucji edukacyjnych i wspieraniu nauki.

Oświata i wychowanie

Zaplanowane na 2000 r. wydatki na oświatę i wychowanie są realnie wyższe (o 2,8%). Z informacji zaprezentowanych w uzasadnieniu do projektu ustawy uwagę zwraca jednak relatywnie niski poziom wydatków na szkoły artystyczne (realnie mniej o 6,7%) oraz na stowarzyszenia oświatowe i wychowawcze (realnie mniej o 2,4%). Związek pozytywnie ocenia zagwarantowanie środków na przewidywany w nowelizowanej Karcie Nauczyciela wzrost wynagrodzeń nauczycieli. Kontynuacja tego działania w następnych latach może doprowadzić do znaczącej poprawy sytuacji materialnej tej grupy pracowników.

Część oświatowa subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego zaplanowana w projekcie budżetu jest realnie wyższa o 10,1%. Jednak zmiana sposobu naliczania subwencji oświatowej, polegająca na zmianie algorytmu, bazującego na bonie oświatowym, wymaga niezbędnej korekty. Zmiana ta spowoduje, że duża liczba gmin otrzyma subwencje oświatowe niższe niż w 1999 roku. Obniżenie wielkości subwencji przy zwiększonym wynagrodzeniu spowoduje brak środków na prowadzenie placówek i ograniczy zakres remontów budynków szkolnych i inwestycji oświatowych związanych z racjonalizacją sieci szkół będącą efektem reformy oświaty.

Należy jednak zauważyć, iż w prognozie na rok 2000 wszystkie relacje w odniesieniu do oświaty i wychowania ulegają niewielkiemu pogorszeniu, m.in. zmniejsza się relacja do PKB z 3,1% w 1999 do 3,05% w 2000 r.

Generalnie, analiza planowanych na rok 2000 wydatków na naukę, szkolnictwo wyższe oraz oświatę i wychowanie pozwala na sformułowanie następujących wniosków:

- planowane wydatki we wszystkich omawianych działach wzrastają zarówno nominalnie jak i realnie;
- zakłada się większe tempo wzrostu wydatków majątkowych niż bieżących, ale należy pamiętać, iż wydatki majątkowe stanowią zaledwie 1,4% (oświata i wychowanie) do 14% (nauka) ogółu wydatków w poszczególnych działach;
- relacje omawianych wydatków do PKB, dochodów budżetu państwa oraz ich udział w wydatkach budżetu w odniesieniu do nauki i szkolnictwa wyższego nie ulegają znaczącym zmianom w porównaniu z przewidywanym wykonaniem roku poprzedniego. Natomiast w odniesieniu do oświaty i wychowania można odnotować zmniejszenie wszystkich wspomnianych relacji.

Uważamy więc, że na rok 2000 należy znacząco zwiększyć środki finansowe z budżetu państwa na szkolnictwo wyższe i naukę. Oczekujemy też korekty budżetu, aby

gminy mogły otrzymać subwencję oświatową na poziomie budżetu ubiegłorocznego, zwiększoną o inflację.

Kultura i sztuka

Wielkość planowanych nakładów na kulturę i sztukę zmniejsza się do poziomu 0,30% PKB. Związek sprzeciwia się temu, ponieważ już tegoroczny, wyższy poziom finansowania tych dziedzin (0,33% PKB) okazał się niewystarczający i doprowadził instytucje artystyczne do zapaści, a zatrudnionych w nich pracowników do zubożenia.

Ochrona zdrowia

Ocena projektu budżetu na rok 2000 w zakresie ochrony zdrowia, bez jednoczesnej oceny planów finansowych kas chorych nie jest miarodajna. Konieczna jest znajomość bilansu tegorocznego pomiędzy ilością zakontraktowanych usług a realnymi potrzebami wynikającymi z ich wykorzystania.

Wydatki na ochronę zdrowia w porównaniu z rokiem 1999 zmniejszają się o 28,2%. Tak duża różnica może wynikać ze zmiany zadań finansowych z budżetu państwa. W przeciwieństwie do roku bieżącego, w roku przyszłym nie przewiduje się dotacji do kas chorych. W konsekwencji brak takiej dotacji stanowi poważne zagrożenie, ponieważ kasy chorych są obecnie zadłużone, a poziom ściągальności składek nie jest wystarczający. Ponadto różnice w wielkości nakładów są związane z przeniesieniem z działu ochrona zdrowia do działu opieki społecznej środków na składki na ubezpieczenie zdrowotne opłacane przez jednostki pomocy społecznej za osoby pobierające świadczenia z pomocy społecznej. Najwyższą dynamikę wzrostu odnotowujemy w rezerwach celowych (wzrost o 564,5%). Jest to związane z innym zakresem zadań, które tam zostały umieszczone, m.in.:

- program działań osłonowych i restrukturyzacji w ochronie zdrowia, którego wydatki planuje się w kwocie prawie 264,9 mln zł (42% rezerwy);
- środki na składki na ubezpieczenie zdrowotne dla osób bezrobotnych bez o prawa do zasiłku - 240,4 mln zł (38% rezerwy).

Za niewystarczające, w stosunku do potrzeb, należy uznać nakłady na wysokospecjalistyczne procedury medyczne (wzrost tylko o 9,4%).

Jednocześnie doświadczenia bieżącego roku wskazują, że finansowanie procedur wysokospecjalistycznych z dwóch źródeł, bez możliwości kontroli prawidłowego wykorzystania środków stwarza okazję do niewłaściwej gospodarki tymi środkami (podwójne płacenie za te same procedury).

Również brak jest zabezpieczenia finansowego na niezbędne przekształcenia własnościowe w ochronie zdrowia. W projekcie budżetu państwa nie zapewniono wystarczających środków w budżetach wojewodów na realizację zadań w zakresie ochrony zdrowia wynikających z podziału kompetencji. Wydaje się zasadne zwiększenie nakładów na działalność Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych, aby poprawić jego funkcjonowanie. Naszym zdaniem skuteczniejsza kontrola spowoduje racjonalizację wydatków i poprawę jakości usług.

Należy podkreślić, że główny ciężar finansowania ochrony zdrowia spoczywa na kasach chorych. Istnieje silne powiązanie między budżetem państwa a finansami kas chorych poprzez system poboru składki ubezpieczeniowej w podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wynika z doświadczeń bieżącego roku, ściągальność ta była niewystarczająca, co zdaniem Prezydium Komisji Krajowej może doprowadzić do pogłębienia się i tak trudnej sytuacji w sektorze ochrony zdrowia.

Komunikat

23 listopada 1999 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Prezydium KK wybrało pięcioosobową delegację na Kongres Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych w składzie: Marian Krzaklewski, Janusz Śniadek, Andrzej Adamczyk, Anna Wolańska, Ewa Tomaszewska. Ustalono, że na stanowisko sekretarza generalnego MKWZZ „Solidarność” zgłosi kandydaturę Billa Jordana, dotychczas pełniącego tę funkcję.

Prezydium wyraziło zgodę na przystąpienie NSZZ „Solidarność” jako fundatora i założyciela do Fundacji Centrum Solidarności. Zaakceptowano statut tejże fundacji i delegowano do składu jej rady przewodniczącego związku Mariana Krzaklewskiego.

Przyjęto projekt porządku obrad KK, które odbędą się 30 listopada w Gdańsku. Ich głównym tematem będą przygotowania do XI Krajowego Zjazdu Delegatów (Władysławowo, 10-11 grudnia 1999 r.).

Prezydium zaakceptowało treść projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia wykazu powiatów, a w nich gmin, zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym. Upoważniono Mirosława Kamieńskiego, przewodniczącego Sekcji Krajowej Pracowników Cywilnych MON do podpisania protokołu dodatkowego do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego dla pracowników wojskowych jednostek organizacyjnych sfery budżetowej.

Prezydium KK omówiło również między innymi projekt ustawy budżetowej oraz zapoznało się z sytuacją w Telekomunikacji Polskiej S.A.

- *Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK*

Posiedzenie z dnia 29 listopada 1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 186/99

ws. dotacji dla KZ KWK „Wujek”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przeznaczają dotację dla Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” KWK „Wujek” w wysokości 2.500,- (dwa tysiące pięćset) złotych na częściowe sfinansowanie poniesionych przez nią wydatków związanych z procesem przeciwko sprawcom śmierci górników z kopalni „Wujek” w dniach 15-16 grudnia 1981 roku.

Decyzja Prezydium KK nr 187/99

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia ufundować w celu dodatkowej motywacji dla struktur akwizycyjnych w II filarze rozpiścić konkurs przeznaczając na fundusz nagród kwotę 30.000 zł, która będzie wydatkowana w przyszłym roku.